

[Bjørn Elmquist]

Ja men så lad straffelovrådet få tid til at undersøge dette principielle spørgsmål og ikke bare skulle klare det på 11 dage, for nu har vi et afsoningskapacitetsproblem og en kæmpelang ventekø. Jeg håber virkelig, at de radikale vil tage det med i deres principielle overvejelser vedrørende dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ja, det har jeg taget med i mine overvejelser, for efter de oplysninger, jeg har, og som jeg stadig væk går ud fra, er der titusinde mennesker i dette land, der venter på at komme til at afsone de straffe, de er idømt. Det kan vi ikke være bekendt, men det kan da ikke være meningen, at vi i en krisetid, hvor vi ikke kan skaffe de mest nødvendige ting, f.eks. forbedrede uddannelser, skal bruge pengene til at bygge fængsler.

Wilhelm (VS):

VS vil støtte justitsministerens forslag om regulering af strafferammerne på dette område, men vi betragter det faktisk som noget lappeskrædderi – det skal jeg vende tilbage til om lidt. Først nogle lidt mere detaljerede bemærkninger vedrørende enkelte punkter.

Ministeren siger i sin fremsættelsestale, at det ikke bare er hensigten at reducere strafferammerne, men også den faktiske strafudmåling. Jeg håber da, at det sker, men egentlig har vi ikke rigtig noget redskab til det. Derfor tror jeg, det er vigtigt, at det flertal, der kommer til at bære dette lovforslag igennem, tilkendegiver, at det er det, man ønsker i det mindste. Jeg synes, det er så meget mere tvivlsomt, om resultatet vil blive sådan, eftersom straffelovrådet udtaler – det fremgår af bilaget side 14, og det er ikke rigsadvokaten, men rådet, der faktisk udtaler det – at under hensyn til det forhold, »... at lovudkastet, trods sin groft tilskårne angivelse af den ønskede strafreduktion, dog giver domstolene mulighed for nærmere vurdering af de enkelte tilfældegrupper, må straffelovrådet konkludere, at rådet ikke nærer afgørende betænkeligheder ved lovudkastet.«

Jeg kan ikke læse det som andet end en temmelig klar opfordring til domstolene om i hvert fald ikke alt for kategorisk at følge hensigten om at reducere de udmålte straffe med denne tredjedel, der her er tale om.

I bemærkningernes punkt 3 er der nævnt, at belægningsprognosegruppen den 26. januar 1982 har peget på to muligheder, enten en udvidet anvendelse af prøveløsladelse efter udståelsen af halvdelen af straffetiden eller en sænkning af strafudmålingen. Jeg forstår ikke, hvorfor det skal være et enten-eller. Foreløbig har vi altså fået dette »eller«, men jeg vil da godt fastholde, at jeg ikke kan se nogen grund til, at det skal være et enten-eller. Jeg er glad for, at justitsministeren på side 5 i bemærkningerne gør rede for, at vi bruger frihedsstraf meget mere end de lande, vi normalt ønsker at sammenligne os med. Det var præcis, hvad VS anførte, da hans forgænger kom med kravet om en øget kapacitet med 400 celler. Vi synes, denne konstatering skulle være indgået meget mere ikke bare i diskussionen, men også i den faktisk førte kriminalpolitik. Bemærkningerne på side 6 nederst i første spalte – det er de bemærkninger vedrørende kombinationsstraffene, som fru Ebba Strange hev frem – er lidt kryptiske, men jeg har i hvert fald læst dem sådan, at man ikke vil lade ændringerne her medføre nogen reduktion i den betinget eftergivne reststraf. Jeg forstår egentlig ikke begrundelsen. Det gælder også med varetagstiden senere i bemærkningerne. Hvis man faktisk har siddet den tid – og dette er vel lige så vel frihedsberøvelse som alle mulige andre former for frihedsberøvelse – hvorfor skal nedsættelsen i overgangsordningen så ikke også kunne indgå i den betinget eftergivne reststraf?

Når jeg sagde, det var lappeskrædderi, så skyldes det forskellige ting. For det første er det velkendt, at recidivet eller tilbagefaldsprocenten er enormt høj, 70–80 stykker. Det bruger ministeren i sine bemærkninger til at sige, at derfor kan vi ikke rigtig gøre op, hvor megen kapacitetsbesparelse der egentlig er i dette. Jeg synes, recidivproblemet er andet og mere end et beregningsproblem. Jeg synes, at recidivproblemet faktisk viser, at med dette sanktionssystem skaber vi vaneforbrydere. Derfor er det noget lapperi, at man bare ændrer lidt på strafferammerne og måske de udmålte straffe, for vi beholder den virkning, der er, at folk kommer igen og igen.

At det er noget lapperi, fremgår klart af, hvad der samtidig sker, og hvad ministeren samtidig kommer med. Det er da meget